

Полазак у пети разред

Полазак у пети разред може бити велика промена за ученика. Стављају се пред ученика препреке, које, уз мало помоћи могу превазићи. Ту је и изазов пубертета, појачаних емоција, изазова дружења, интересовања.

Дешавају се три велике промене у досадашњем школском функционисању ученика: **прва**: ученик, који је до тада виђао најчешће једну особу, учитељицу, сада у једном дану виђа пет или шест различитих личности, наставника, **друга**: ученици су сада у више различитих учионица, што подразумева да мењају место, носе ранчеве са собом и све своје ствари, **трећа**: повећан обим градива.

Родитељи треба да знају да:

- ученици с обзиром на узраст су **потпуно спремни** да преузму одговорност за горе наведене промене, што је пожељно и добро за њихов даљи свеукупни развој
- садржаји рада и начин организације наставе у петом разреду је примерен узрасту у ком ученици крећу у пети разред, односно: ученици **могу** да се суоче са изазовима петог разреда (промена учионица, наставника, савладавање наставних садржаја..) у односу њихове године
- иако су узрасно спремни, то не значи да им повремено не треба **подршка родитеља** у прилагођавању новим околностима, и то на два нивоа: емоционално и организационо
- иако су узрасно спремни, **нормално** је да буду збуњени новим околностима и новим захтевима који се пред њих постављају
- иако су збуњени, ученици имају **огroman потенцијал** за прилагођавање и адаптивно реаговање на нове околности (могу се организовати, уложити напор иако је тешко)
- ученици тако стичу **самопоуздање**, јер раде ствари које су изазовне и тешке. Стичу поверење у своје способности и самим тим подстичу развој. Опет, награда за то је успех, наравно у односу на капацитет детета, односно на то шта дете заиста може, а шта заиста не може.

Кораци које родитељи могу предузети:

1. Разумевање промена које се ученику дешавају у том узрасту (емоционалне), и разумевање захтева пред које је ученик стављен (нови предмети, нови наставници, више градива)
2. Нормализација осећања (“ У реду је да се осећаш како се осећаш у вези са новим предметима, учењем...”)
3. Поверење у ученикове способности да се прилагоди (“Биће тако у почетку, а касније ће бити лакше” “Знам да није лако, нико није рекао да ће бити, али знам и да ти то можеш”)
4. Подршка (“Знам да можеш сам, а ако нешто баш не разумеш, ту сам да помогнем”)
5. Помоћ да се организује, подстицање да се редовно посвећује градиву и похвала када успе да се организује (подршка у одржавању рутине).

Психолог школе

Светлана Ђокић